

Svenska Insjöfiskarens Centralförbund

50 ÅR

1937-1987

INSJÖFISKARENA

En tillbakablick på Svenska Insjöfiskarenas Centralförbunds verksamhet åren 1937-87

År 1936

Det var efter ett sammanträde i Stockholm med styrelsen för Svenska Fiskevårdsförbundet, där meningarna gått isär om insjöfiskets framtida fortbestånd, som G Högström vid en senare på kvällen fördiskussion med dåvarande ledamoten i samma styrelse Georg Karlsson, Hammarön, Västa Skagene i Vänern, kom till det resultatet att om den förvärvsmässiga delen av insjöfisket skulle kunna fortleva, måste det tillkomma någon organisation av annan typ än den då fungerande. Man överenskom att ta upp frågan med de olika organisationerna inom de större insjöarna och efterhöra deras mening. Så skedde också och den 16 mars 1936 sammanträdde för första gången delegerade för de stora lokala organisationerna i Stockholm. Vid sammanträdet ifråga närvarade: För Vänerns Fiskareförbund; hrr G Karlsson, Västra Skagene och C O Larsson Sjötorp, för Vätterns Fiskareförbund; fiskmästare G Arvidsson, Motala, för Mälarens Fiskareförbund; fil.dr T Ekman, Södertälje och för Hjälmarens Fiskareförbund; greve Bengt Mörner, Esplunda. Dessutom hade infunnit sig dåvarande fiskeriinstruktörerna H Wiederberg, Köping och A Sundin, Stäket, fiskarena H Eriksson, Åmål, Nils Borgström, Navestabro samt G Högström, då fiskmästare vid Statens försöks- och undersökningsanstalt, Drottningholm. Till sammanträdet ordförande valdes fil.dr T Ekman, Södertälje och till sekreterare G Högström, vilken också lämnade en kortfattad redogörelse över orsaken till dagens sammanträde. Man beslöt anteckna till protokollet att förslaget till sammanträdet kommit via Vänerns Fiskareförbund från intresserade personer.

Sammanträdet uttalade sig för önskvärdheten av att en rikssammanslutning bildades för tillvaratagande av insjöfiskets ekonomiska och fackliga intressen. På förslag av Bengt Mörner valdes en kommitté att förbereda den föreslagna rikssammanslutningens bildande. Ledamöter i denna kommitté blev G Högström, sammankallande, Georg Karlsson, Gottfrid Arvidsson, H Wiederberg och Bengt Mörner.

En av Högström föredragen interpellation till ordföranden i Svenska Fiskevårdsförbundet angående dennes inställning till en eventuellt kommande begäran från den nya rikssammanslutningen om möjligheten av utrymme i dess tidskrift godkändes. Interpellationen skulle framföras genom G Högström. Justeringsmän för detta första sammanträdesprotokoll blev H Wiederberg och G Arvidsson.

Den 18 mars sammanträdde kommittén, varvid uppdrogs till hrr Wiederberg och Högström att utarbeta förslag till riktlinjer för den nya sammanslutningen.

Den 18 augusti hölls nästa kommittésammanträde. Närvarande var G Arvidsson, H Wiederberg, Georg Karlsson och G Högström. Att leda förhandlingarna utsågs Wiederberg och till sekreterare Högström. Vid detta sammanträde genomgicks stadgar, instruktion för ombudsman och ombud samt gjordes uttalande att få disponera ett visst antal sidor i lämplig tidskrift.

År 1937

Den 18 mars hölls konstituerande sammanträde med den nya organisationen å hotell Continental i Stockholm.

Närvarande var för Vänerens Fiskareförbund; O Larsson, Sjötorp, A Aronsson, Kristinehamn, A Gustavsson, Vänersnäs, G Karlsson, Hammarön, för Hjälmarens Fiskareförbund; Bengt Mörner, Örebro, Nils Larsson, Hjälmaresund, för Mälarens Fiskareförbund; T Ekman, Södertälje, I Andersson, Malmö, Köping, J E Glans, Sigtuna, för Vätterns Fiskareförbund; G Arvidsson, Motala samt för Ringsjöns fiskareorganisation; J Wiederberg, Sjöholmen. Dessutom hade infunnit sig byrådirektör G Alm, laborator S Vallin, fiskeriintendent E Dahr, fiskaren G Karlsson, Fiholm, Strömsholm, fiskeriinstruktören E Eriksson, Nyköping samt fiskmästare G Högström, Drottningholm. Att leda förhandlingarna valdes fiskmästare G Arvidsson, Motala. Sekreterare blev fiskmästare G Högström och vice sekreterare H Wiederberg, Köping. Justeringsmän blev dr T Ekman, Södertälje och G Karlsson, Hammarön.

Sedan det föreliggande stadgeförslaget godkänts konstituerades den nya organisationen samt antog namnet **Svenska Insjöfiskarens Centralförbund.**

Vid det därefter förekommande valet av funktionärer valdes till ordförande under ett år fiskmästare G Arvidsson, Motala. Övriga ledamöter i styrelsen blev: H Wiederberg, Köping med J E Glans som ersättare, C O Larsson, Sjötorp med A Aronsson, Kristinehamn som ersättare, Bengt Mörner, Örebro med Nils Larsson, Hjälmaresund som ersättare, G Karlsson, Hammarön med A Karlsson, Vänersnäs som ersättare och G Högström, Drottningholm med I Andersson, Malmö, Köping som ersättare.

Förbundets första revisorer blev A Jakobsson, Arboga och dr T Ekman, Södertälje med Emanuel Johansson, Arboga och Anders Andersson, Salstad som ersättare. Den senare har sedermera antagit namnet Sahlback. Årsavgiften bestämdes till en krona. Önskemål uttalades för en tidskrift som språkrör för insjöfisket. Sekreterare Högström vädjade till de olika föreningarna att i den mån den nya styrelsen hann ta upp frågan om fiskeristatistik samt fortsatt organisation, dessa på alla sätt måste bistå styrelsen. Byrådirektör Alm tackade kommittén för dess arbete samt hoppades att den nya organisationens arbete skulle resultera i framåtskridande.

Ordföranden och ombudsmän som verkat i SIC under de 50 åren

Ordföranden

- 1937-44 Fiskmästare G Arvidsson, Motala
- 1944-51 Greve Bengt Mörner, Esplunda
- 1951-52 Riksdagsman E Jakobsson, Ingelsbo, Tobo
- 1952-57 David Boman, Stavsund, Ekerö
- 1957-61 Riksdagsman Gunnar Lodenius, Penningby
- 1961-65 Riksdagsman Ivar Johansson, Östra Husby
- 1966-69 Riksdagsman Torbjörn Fälldin, Ramvik
- 1969-71 Ordförandeposten vakant
Vice ordförande fiskaren Nils Nilsson, Vreta Kloster
- 1971- Riksdagsman Bertil Jonasson, Ekshärad

Ombudsmän

- 1941-73 Gösta Högström, Drottningholm
- 1973-79 Ulf Widén, Stockholm
- 1979 Ingemar Brännström, Stockholm
- 1980-85 Leif Harrysson, Tyresö
- 1986- Bertil Johansson, Hjo

Sekreterare

- 1967-69 Ing-Britt Malm, Stockholm
- 1969- Ruth Maurin, Enskede

När det nu gått 50 år sedan Svenska Insjöfiskarenas Centralförbund bildades och man ser tillbaka, har det hänt mycket inom insjöfisket och dess utveckling.

Fiskarena har under denna tid fått uppleva miljöförstöring av våra fiskevatten, 60-talets kvicksilverkris som vi fortfarande har stora bekymmer med, försurning av våra sjöar och till sist kärnkraftsolyckan i Tjernoby1, som man aldrig trodde kunde hända.

Man har också på de senaste åren upplevt en allt hårdare konkurrens från icke yrkesfiskare som fiskar med yrkesmässiga redskap. Detta har bidragit till att utrymmet för insjöfisket i vissa sjöar minskat och på sina håll snart omöjliggör ett yrkesfiske.

Trots motgångar fortlever insjöfisket. På 30-talet bedrevs fisket med enkla båtar och redskap, bomullsnät som man bara kunde fiska med i högst två veckor och som måste torka innan de kunde användas på nytt.

Numera bedrivs fisket med större och modernare fiskebåtar. I Väneren finns trålare upp till 12 meters längd, utrustade med tekniska hjälpmedel som radar och ekolod. Man har hydraliska dragmaskiner som drar upp näten från 100 till 150 meters djup. Detta gjorde man förut för hand. Redskapen består nu av nylongarn som har mycket stor hållbarhet och kan användas året runt.

Utvecklingen av fiske med fasta redskap, typ ålbottengarn och laxfällor, har gjort att fisket efter ål, lax, gös och abborre blivit effektivare. Fiske efter siklöja för romtagning, förekommer främst i Väneren och Mälaren. Merparten av många fiskares inkomster kommer från detta fiske. I Väneren har man trålfiskat siklöja i 20 år med gott resultat.

Många fiskare-fiskarefamiljer förädlar sin fångst själva, dels för att få ut ett högre pris, men också för att det är lättare att sälja mer färdigberedda produkter. På många ställen sker försäljningen direkt i anslutning till den fiskehamn där man landar fisken.

Fiskrökerier och försäljningsställen - framförallt runt Väneren och Vättern - är välkända ställen.

Trots den inhemska försäljningen och beredningen, exporteras cirka 60-70 % av all insjöfisk. Prisutvecklingen har varit god. Bra exportpriser har bidragit till att priserna även här i landet har stigit. För vissa fiskslag som ål, gös, löjrom och röding är priset f n mycket bra. För gösen betalas mellan 30-35 kr per kilo, ålen 45-55 kr per kilo och löjromen upp till 240 kr per kilo.

Insjöfisket är mycket beroende av de inplanteringsåtgärder som görs. Ål och laxartad fisk för 2.5 milj. kronor utplanteras i insjöarna. Dessa medel kommer från fiskarens prisregleringskassa. Fiskarena har egna utplanteringsfonder som man avsätter 1-2 kronor per kilo fångad ål och lax. Även görs utsättningar av medel som kommer från vattendomar.

Lönsamheten på dessa utsättningar är mycket bra och bidrar till att insjöfisket kan fortleva. Insjöfisket är på många ställen en glesbygdssysselsättning.

SICs målsättning är att fortsätta att utveckla fisket och fiskförädlingen så långt som möjligt. Detta förutsätter att man får stöd från Fiskeristyrelsen, Jordbruksnämnden och Regeringen.

Stockholm den 5 maj 1987